

Warszawa, dn. 4 maja 2020 r.

37/ZP PRW/ 2020

Pan
Krzysztof Kwiatkowski
Przewodniczący Komisji Ustawodawczej
Senat Rzeczypospolitej Polskiej

Wznowiony Pismo Innesodliuag ay,

W odpowiedzi na pismo znak BPS.DKS.KU.0401.6.2020 z dnia 6 kwietnia 2020 r., z pytaniami dotyczącymi oceny skutków projektowanej zmiany Ustawy o wychowaniu w trzeźwości, przekazuję informacje opracowane po przeprowadzeniu analizy tematu wśród członków Związku Pracodawców Polska Rada Winiarstwa.

W załączonej do projektu ustawy Ocenie Skutków Regulacji założono, że projekt oddziałuje na 553 podmioty gospodarcze. Wymieniono wśród nich producentów napojów alkoholowych oraz dystrybutorów (hipermarkety, supermarkety dyskonty sklepy spożywcze sklepy monopolowe winno-cukiernicze sklepy wysoko wyspecjalizowane stacje benzynowe sklepy internetowe puby, bary, kawiarnie, restauracje kluby, dyskoteki, hotele punkty czasowe, imprezy masowe). Pragniemy zauważyć, że przyjęta liczba podmiotów wydaje się znacznie zaniżona. Nie wzięto pod uwagę importerów napojów alkoholowych, a również ich objemie planowana zmiana przepisów. Informacje o szkodliwości alkoholu mają, zgodnie z projektem, być zamieszczane na wszystkich napojach alkoholowych dostarczanych do miejsc sprzedaży, a nie jedynie na tych które są produkowane w Polsce. Zgodnie z szacunkami pochodzącymi z publikacji internetowych, w Polsce działa pomiędzy 800 a 1000 importerów wina.

Ponadto należy zauważyć, że liczba producentów wina gronowego na podstawie danych

Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa

ul. Świętokrzyska 20, 00-002 Warszawa, Tel. 22 243 41 76, E-mail: office@zpprw.pl

www.zpprw.pl

Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa wynosi 294. Z informacji Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi wynika natomiast, że dodatkowo 197 podmiotów jest wpisanych do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich.

Powyższe dane wskazują, że liczba podmiotów zaangażowanych w produkcję oraz import wina i wyrobów winiarskich jest zdecydowanie wyższa niż ilość wszystkich podmiotów gospodarczych uwzględnionych w OSR. Zwracamy zatem uwagę na konieczność zweryfikowania tego dokumentu.

W Ocenie Skutków Regulacji założono, że w wyniku zmiany przepisów, przeciętnie podmiot będzie musiał zmienić wzór 10 etykiet. Członkowie ZP PRW, w przeprowadzonej ankiecie podali zdecydowanie większe ilości. Rozrzut odpowiedzi jest bardzo duży, a ilość wzorów etykiet zależy raczej od modelu prowadzonej działalności, niż od wielkości podmiotu. Większość Członków wskazała ilość mieszczącą się w przedziale 100 – 1000 wzorów.

W celu rozeznania jak rozbudowana jest oferta przedsiębiorstw produkujących lub importujących wina i wyroby winiarskie, zachęcamy do odwiedzenia stron internetowych firm Dom Wina (www.domwina.pl) oraz Bartex (www.bartex.com.pl). Dom Wina jest średniej wielkości importerem jakościowych win oraz alkoholi wysokoprocentowych. Bartex to duży polski producent wyrobów winiarskich i importer, posiadający w swoim portfolio również napoje spirytusowe. Strony internetowe tych firm prezentują pełną ofertę, co umożliwi rozpoznanie złożoności zagadnienia.

Członkowie ZP PRW zapytani o zasadność założenia przeciętnego poziomu kosztu projektu nowych etykiet w pobliżu dolnego poziomu przedziału od 8 tys. zł do 16 tys. zł, przyjętego na poziomie oszacowanym przez Komisję Europejską, generalnie odpowiedzieli twierdząco. Zaznaczyli jednak, że realne koszty całej operacji nie ograniczą się do samego projektu i będą w znacznym stopniu uzależnione od formy znaku, jaką określi Minister Zdrowia oraz od wskazanego w ustawie terminu wejścia w życie nowych zasad znakowania wyrobów.

Zgodnie z Regulaminem Senatu, wymagane jest udostępnienie założeń do aktu wykonawczego. W przedstawionym uzasadnieniu do ustawy sprawę potraktowano niezwykle pobieżnie. Opracowane założenia nie wnoszą informacji, a ich zakres pokrywa się z treścią samego projektu ustawy. Rzetelne określenie kosztów jest zatem wręcz niemożliwe. Należy zauważyć, że zmiana wielkości etykiety, w przypadku etykiet aplikowanych przy użyciu kleju (nie samoprzylepnych), spowoduje konieczność wymiany osprzętu formatowego na maszyny etykietujące, czego koszt dla pojedynczej linii wyniesie ok. 100 000 zł. Na podstawie dostępnych informacji nie da się przewidzieć, czy nie będzie niezbędna.

W projekcie określono, że ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia, a napoje alkoholowe dostarczone do miejsc sprzedaży w naczyniach niespełniających projektowanego wymagania, mogą być sprzedawane nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy. Dla przedsiębiorstw wprowadzających napoje alkoholowe do miejsc sprzedaży, tak krótki okres przejściowy będzie powodem znacznych kosztów. Należy się spodziewać, że zmuszone zostaną one do utylizacji starych etykiet (zamawiane są one najczęściej w dużych ilościach i ze znacznym wyprzedzeniem), a w przypadku towaru opatrzonego starymi etykietami, który nie zostanie w przeciągu wskazanego czasu sprzedany, konieczne będzie przeprowadzenie depaletyzacji, wypakowanie butelek, naklejenie nowych etykiet, a następnie ponowne pakowanie i paletyzacja. Oznacza to koszty i dezorganizację pracy zakładów. Warto nadmienić, że na winach, napojach winiarskich oraz innych napojach alkoholowych zawierających minimum 10% obj. alkoholu nie wskazuje się daty minimalnej trwałości. Ich trwałość nie jest zatem czynnikiem determinującym czas w jakim muszą zostać wprowadzone do obrotu.

Zwracamy się zatem z prośbą o zmianę projektowanego terminu wejścia w życie ustawy. Wydłużenie go do 12 miesięcy w znacznym stopniu ograniczyłoby koszty jakie poniosą przedsiębiorstwa.

ZP Polska Rada Winiarstwa z aprobatą przyjmuje inicjatywy prowadzące do ograniczenia negatywnych skutków nieodpowiedzialnej konsumpcji alkoholu. Nie wyrażamy sprzeciwu wobec propozycji wprowadzenia obowiązku dodatkowych informacji na etykietach, które mogą przyczynić się do upowszechniania wiedzy na temat szkód w rozwoju płodu, wynikających ze spożywania alkoholu przez matki w ciąży i karmiące piersią. Zwracamy się jednak z prośbą, by projektowana zmiana przepisów została zaplanowana w przemyślany sposób, który ograniczy koszty jakie poniosą przedsiębiorstwa.

Początek roku 2020 r. przyniósł wzrost podatku akcyzowego, a epidemia koronawirusa stanowi ogromne wyzwanie dla naszej branży. Sprzedaż wina i wyrobów winiarskich znacznie zmalała na skutek zamknięcia restauracji, galerii handlowych, wielu winiarskich sklepów specjalistycznych oraz w związku z wprowadzonymi ograniczeniami w przemieszczaniu się i gromadzeniu. W obecnych warunkach, ogromnym problemem jest aktualny stan prawny, który nie zezwala na sprzedaż napojów alkoholowych przez Internet. Wszystko to stawia przedsiębiorstwa w niezwykle trudnej sytuacji. Dodatkowe koszty związane z szybkim wprowadzeniem zmian zasad znakowania produktów – wymiana etykiet, dostosowanie urządzeń etykietujących, czy konieczność wymiany etykiet na zapakowanym już towarze, stanowiąc będą obciążenie bardzo trudne do podźwignięcia. Jesteśmy przekonani, że cel realizowany poprzez projekt zmiany ustawy o wychowaniu w trzeźwości jest możliwy do

osiągnięcia bez zbędnego obciążania przedsiębiorstw – przy określeniu formy znaku, której aplikacja nie będzie kosztowna oraz wydłużeniu okresu przejściowego.

Zwracamy się z prośbą o uwzględnienie naszych informacji i postulatów w toku prac nad projektem.

Z wyrazami szacunku

Prezes Zarządu
Magdalena Zielińska
Magdalena Zielińska